

Jak se žije...

v pěstounských rodinách

Otázka pro čtenáře

V rámci seriálu Jak se žije... jsme pro vás připravili soutěžní otázku: **Kolik rodin v Moravskoslezském kraji má v současné době děti v pěstounské péči?** Správnou odpověď nám pošlete e-mailem, nebo zavolejte dnes na telefonní číslo 596 176 579 od 10 do 11 hodin. Ze správných odpovědí vylosujeme tři výherce, kteří od nás dostanou dárek.

Pěstoun je někdy více než rodič

Náhradní maminky rozdávají lásku stejným dílem dětem svým i nevlastním

JITKA HRIVNÁKOVÁ

Mít hodně dětí si v dnešní uspěchané době umí jen málokdo představit. U Penkalů v Oldřichovicích jich mají sedm - od desetileté Terezy až po roční dvojčata Kristiána a Michálka. Sympatičtí mladí manželé přijali pěstounskou péči jako své poslání. „Jsme šťastní, že je máme,“ říká čtyřiatřicetiletá Hana Penkalová.

Z ostravského sídliště do podhůří Beskyd

„Vždycky jsme chtěli mít více dětí. Když už to pak ze zdravotních důvodů nešlo, začali jsme se zajímat o opuštěné děti. Rok po narození mladšího syna jsme si podali žádost - a od té doby se náš život od základů změnil,“ rozpovídal se. Ke dvěma vlastním dětem - Terezce a Danielovi - postupně přibývaly další: Sylva, které tehdy byly dva roky, zanedlouho pak malý Honzík. „Bydli jsme v Ostravě-Záběhu v třípokojovém bytě uprostřed sídliště. Chtěli jsme ještě více dětí, ale to už v paneláku nešlo. Pak jsme se dočetli, že občanské sdružení Filadelfie-Přístav staví v Oldřichovicích dva domky pro pěstounské rodiny. Přihlásili jsme se a letošní Nový rok už jsme společně oslavili tady. Dětem to tu připadalo jako na zámku - ložničky, vždyk obývací pokoj, herna, zahrada,“ vzpomíná na začátky, kdy se z Ostravy přestěhovali do podhůří Beskyd.

Přístav v Oldřichovicích se stal letos novým domovem pro dvě rodiny, které mají ve své péči jedenáct dětí. Pěstounskou péči přijaly jako své poslání. Snímky Jitka Hrivnáková

Hlavně miminko, přály si děti

Letos v létě se rodina rozrostla o další členy: dvoletou Marušku a její sourozence, roční dvojčata Michálka a Kristiána, které si přivezli z kojeneckého ústavu v Ostravě. Všechny děti, které mají v pěstounské péči, jsou romského nebo napůl romského původu. „Nemáme s tím žádný problém, jsou to děti jako každé jiné. Pokaždé, když jsme si brali z domova další dítě, zasedla rodinná rada, zda chtějí sourozence. Hlavně miminko, přáli si. Nyní se předhánějí, kdo

se bude o prcky starat,“ říká Hanka, která původně pracovala jako rehabilitační sestra v Porubě.

Matkou na plný úvazek

Podle ní je pro děti nejdůležitější pocit, že na ně máma a táta mají čas, mají je rádi a že se o jejich problémy skutečně zajímají. „Život nabral na obrátkách. Jenom než pro všechny uvařím, chvíli to trvá, ale dělám to ráda,“ ukazuje na obří hrnce. S provozem domácnosti, v níž nyní žije sedm dětí, vypomáhá i pečovatelka. „Je to pro mě příprava, až budu mít vlast-

ní vnoučata,“ směje se Alžběta Raszková, která dochází k Penkalovým třikrát týdně.

I když manžel pracuje a na plat si nestěžuje, paní Penkalová velmi přivítala vloni nový zákon o možnosti být pěstounkou „na plný úvazek“. „Stala jsem se tak profesionální matkou, a dokonce si mato práce započítává do důchodu,“ směje se.

Kriticky se však rodiče, kteří dnes vychovávají v láskyplném rodinném prostředí několik dětí, stavějí k české legislativě a úřednické byrokracii. Ta totiž - i přes osvědčené a několikaleté zkušenosti pěstounů - u nových žádostí neustále vyžaduje stejný a

navíc neúměrně zdlouhavý byrokratický postup. „Msto aby systém fungoval co nejrychleji, je komplikovaný a neuvěřitelně dlouhé čekací lhůty stále oddalují přijetí dítěte do rodiny. A domovy jsou plné dětí, které čekají,“ posteskla si Hana Penkalová.

Když přibýlo trio...

Jen pár metrů přes zahradu bydlí v sousedním domku rodina Godfrýdova, která vychovává čtyři děti. Osmiletého Štěpánka si vzali za vlastního, když mu byl rok, a nedávno se rodina rozrostla o další tři sourozence - šestiletého Marečka, pětiletou Marušku a tříletou Věrušku, které mají v pěstounské péči. „Věruška byla v kojeneckém ústavu, dvě starší v dětské domově ve Frýdku-Místku. Napřed jsme sice uvažovali jen o jednom dítěti, ale když nám nabídli sourozenecké trio, vzali jsme si je všechny, aby mohli vyrůstat společně. Dvě starší mi hned začaly říkat „maminko“, pro Věrušku jsem zpočátku byla teta,“ vzpomíná na začátky Michaela Godfrýdova. Rodina sedmatřicetileté učitelky matematiky a strojírního inženýra tak téměř ze dne na den zcela změnila svůj život. „Opustila jsem práci ve škole, odstěhovali jsme se z Ostravy, ale děti tu jsou spokojené, mají nové kamarády. V místní škole a školce se těší, že jim přibudou další žáci,“ směje se.

To, že nejsou jejich biologickými rodiči, obě rodiny před svými dětmi netají. „Nemělo by to smysl a nedopo-

Přístav pro šťastné dětství

„V našem kraji žije několik set dětí v dětských domovech a dalších zařízeních, která při nejlepší snaze a vůli nedokážou nahradit lásku a teplo domova. Smyslem našeho projektu je pomoci těmto dětem, aby mohly normálně vyrůstat v pěstounských rodinách a umožnit jim mít se i v dospělosti kam vracet,“ říká Bruno Heider, ředitel sdružení Filadelfie. Které domy pro dvě pěstounské rodiny v Oldřichovicích vybudovalo. Poslání společnosti je vytvořit opuštěným dětem bezpečný přístav, který jim bude jako útočištěm, tak dobrým startem pro samostatný život.

Odpověděli jste správně?

Správná odpověď z minulého týdne: **Povinnou zřizovat občanské záchranné služby vznikla již v roce 1897.** Vylosování výherci: Marie Krejčová, Opava; Milan Výtisk, Ostrava-Poruba; Helena Mruzková, Třinec. Informace o převzetí výhry na tel. 596 176 579.

V kraji mají lidé nejvíce dětí v náhradní péči

Obyvatelé Moravskoslezského kraje si z celé republiky berou nejvíce dětí do náhradní rodinné péče. Jen v pěstounské či poručnické péči žijí děti zhruba v deseti stech rodin. V kraji je také řada rodičů, kteří si o péči nevzou pouze jedno dítě. Rada lidí je navíc schopna přijmout také děti jiného etnika, uvedla

Jarmila Valoušková z ostravské pobočky Fondu ohrožených dětí. Proč je zrovna v našem kraji náhradní rodinná péče tak rozšířená, si pracovníci fondu nedokážou jednoznačně vysvětlit. V regionu jsou zřejmě lidé s mnohem větším altruismem, tedy schopnost cítit s jinými lidmi, soudí Valoušková.

Elen Gomolová z Ostravy přijala do péče šest dětí a k tomu se stará ještě o dva vlastní potomky. S nápadem

Michaela Godfrýdová s manželem si letos přibrala do péče k adoptivním synovi další tři děti do pěstounské péče.

poskytnout domov i dětem z ústavu přišel její manžel. Oba však nikdy nepočítali s tak velkou rodinou. „Ze začátku jsme sami prožívali obavy z toho, jak to všechno bude. Pochopila jsem ale, že tyto děti mohou mít stejnou rádu jako ty vlastní,“ uvedla Gomolová. Lásku k dětem se jí prý několikrát vrátili zpět. „Mám to nejkrásnější zaměstnání, které vůbec může být. Pracuji s tím nejčistějším, co na tomto světě je, a to je člověk,“ dodala.

Jen v Ostravě vyrůstá v pěstounských rodinách 320 dětí. Ostrava je také zřivo-

vatelem pěti zařízení pro výkon pěstounské péče. „Je právem dítěte vyrůstat v rodině. Pokud není možné, aby vyrůstal v rodině vlastní, pak je nevhodnějším řešením náhradní rodinná péče, osvojení nebo pěstounská péče,“ uvedla Jiřina Slívová z magistrátu.

O devět dětí pečují v Ostravě i manželé Blanka a Jaroslav Dombrovští. „V původním zaměstnání spolupracovníci napřed kroutili hlavou: v dnešní době mít hodné děti, to je velká odva- ha, říkali mi. A to jsme měli jen čtyři. Nedávno k nám přišli na návštěvu a pocho-

pili, že právě tento způsob života mi vyhovuje,“ vypráví se zaujetím. Oba se pro velkou rodinu se dvěma adoptivními potomky a sedmi v pěstounské péči rozhodli proto, že mají děti rádi. Když zjistili, že vlastní mít nemohou, pěstounská péče pro ně byla zcela přirozená.

Všichni pěstouni se shodují v tom, že se záležitosti kolem pěstounské péče za poslední roky velmi posunuly kupředu. Pěstounské péči je podle nich věnována pozornost jak z hlediska úřadů, psychologů, sociálních pracovníků, tak také například ve školách.

deník
Vydává: VLTAVA-LABE-PRESS, a. s.
nám. Přemysla Otakara II. č. 8/5
370 21 České Budějovice
IC: 61869981

Divize Severní Morava a Slezsko, o. z., se sídlem Mlýnská 10, 701 11 Moravská Ostrava. Ředitelka: Mgr. Pavla Bittnerová, tel.: 596 176 441, fax: 596 176 312, e-mail: divize.moravskoslezsky@denik.cz. Krajská redakce: Mlýnská 10, 701 11 Moravská Ostrava. Šéfredaktor: Mgr. Tomáš Šifina, tel.: 596 176 311, fax: 596 176 312, e-mail: moravskoslezsky@denik.cz, www.msdn.cz. Zástupný šéfredaktor: a distribuce: 596 176 451, bezplatná linka: 800 100 008. Tiskne Novinové centrum Olomouc. Rozšiřují distribuční PaedDr. Zuzana Sedláčková, tel.: 596 176 625. Zpravodajství: tel.: 596 176 623. Kultura: tel.: 596 176 616. Sport: tel.: 596 176 602, fax: 596 176 613, e-mail: sport.moravskoslezsky@denik.cz. Inzerce - vedoucí oddělení: Lenka Benetková, tel.: 596 176 664. Přijímá inzerce - Mlýnská 10, 701 11 Moravská Ostra-

va, tel.: 596 176 513, fax: 596 176 155, Novinářská 3, 709 00 Ostrava-Mariánské Hory, tel. a fax: 597 450 288, e-mail: inzerce.moravskoslezsky@denik.cz. Distribuce a marketing - vedoucí oddělení: Ing. Radka Rícková, tel.: 596 176 545, fax: 596 176 412, e-mail: distribuce.moravskoslezsky@denik.cz. Předplatné a distribuce: 596 176 451, bezplatná linka: 800 100 008. Tiskne Novinové centrum Olomouc. Rozšiřují distribuční společnost PNS, a. s., předplatitelům odává Mediaservis, s. r. o. Počet výtisků prodaného nákladu ověřuje ABC ČR, Na Poříčí 30, Praha 10. Materiály označené PI a PR jsou placenou inzercí, neoznačené materiály pocházejí ze servisu ČTK. Vychází od pondělí do soboty. Nevyžádané rukopisy a fotografie se nevracejí.